

протили на волята на стария брат. Но сега? Какво се бе случило? Веднага стана ясно още от първия въпрос на новодошлия:

- Ти си решил да нападнеш Рим?

- Константинопол не е Рим. Но все едно Ние имаме договор с Византия. Тя трябва да го изпълни и да ни позволи да участвуваме в пазарите край Великата река, както стои в подписаното от Теодоси и нашия велик отец Атиха.

Ирних изтри запотеното си лице, седна край дървената маса в беседката, срещу брата си, напипа на един дъх напичката "суджу", която Денгизих собственооръчно му наля и подаде. След това каза замислено:

- Но Византия нарочно не изпълнява договора, защото няма намерение да го изпълни. Тя хелас сега борбата, защото сме още слаби. Ние не можем първо да нападнем. Силата ни е сломена за дълго време...

Денгизих скочи с светкавични очи:

- Никоя седмица не е сломена, докато не се опита за какво е годна! Александър Македонски тръгна с една малка войска, а нашият велик отец при Катахаунските поля имаше несметни пълчища! Алашите на